

indgreb, regeringen har fremlagt. Vi er klar til at forhandle med regeringen. Vi ved endnu ikke, om regeringen er klar til at forhandle med os, men vi har desværre en mistanke om, at meget tyder på, at regeringen satser på at forhandle til den anden side, med Venstre og De Konservative.

Og det er også retningen i den åbningstale, som statsministeren holdt, og i det lovprogram, som blev fremlagt, og som efter vores opfattelse er et katalog over forspildte muligheder. På det ene område efter det andet forspilder regeringen muligheden for at føre en politik med bare en lille smule fremtidsperspektiv i. Vi er i Enhedslisten såmænd ret nøjsomme, når det gælder forventningerne til regeringens udspil. Vi havde ikke overskruede forventninger, men vi havde dog ikke ventet det så perspektivløst, som det rent faktisk er blevet.

Regeringen forspilder muligheden for at føre en mere retfærdig fordeling af de økonomiske goder her i samfundet. Regeringen forspilder muligheden for at gøre noget for de arbejdsløse. Regeringen forspilder muligheden for at rette op på vandmiljøet. Regeringen forspilder muligheden for at føre en anstændig flygtningepolitik. Alt dette skyldes, at regeringen har valgt at gå til højre. Man vil til bal i den borgerlige.

Med den politik risikerer regeringen nu i løbet af nogle dage eller måske allerede i dag – vi ved det jo endnu ikke – at vælte sig selv. Hvis regeringen vælger den vej, så må vi sige: Hellere et hurtigt valg end det udspil, som regeringen fremlagde i tirsdags. Hvis regeringen virkelig står fast på den politik i sin helhed, så vil der komme et nej fra vores side. Så vil der på denne regerings gravsten komme til at stå: »Her hviler de forspildte mulighederes regering.«

I stedet for at fremstå som et klart alternativ til Venstre og De Konservative så kommer regeringens politik til at virke som en dårlig undskyldning for sig selv. Jeg lagde mærke til, at hr. Per Stig Møller har sagt om regeringens udspil:

Det er for sent, det er for lidt, det er for ringe. Det er, hvad regeringen opnår, når man fremlægger et udspil af den art. Man søger efter al evne at være hr. Uffe Ellemann-Jensen og hr. Per Stig Møller tilpas. Man søger af al kraft at gøre dem tilfredse. Det fører bare til endeløse nye yderligere krav fra de borgerliges lejr.

Så kommer der endnu flere angreb på de arbejdsløse, endnu flere nedskæringer af den offentlige service, endnu flere stramminger af flygtningepolitikken. Det er resultatet, hvis regeringen bevæger sig den vej. I stedet for at dæmme op for den borgerlige politik baner man selv med sine udspil vejen for den.

Regeringen lagde for kort tid siden op til økonomiske indgreb. Man var bekymret over huspriserens himmelflugt, og det er med god grund, for det giver mulighed for at omsætte samfundsskabte værdistigninger i et forbrug, som der ikke er produktionsmæssig dækning for. Der er al mulig grund til at stoppe forbrugsfesten hos dem, der har de højeste indkomster i dette samfund, og som i forvejen har fået i pose og sæk fra denne regering med skattelettelse som følge af afskaffelsen af formueskatten, lempelsen af arveafgiften og det skrå skatteloft.

Her havde regeringen altså virkelig mulighed for at gennemføre et indgreb med perspektiv. Ja, regeringen har stadig den mulighed, hvis regeringen vil kigge til Enhedslisten og SF. Men benytter regeringen så den mulighed for at tage fra de rige? Nej, intet tyder i hvert fald på det i dette øjeblik. Muligheden forspildes, og chancerne tabes på gulvet.

Man benytter i stedet de velbærgedes overforbrug som påskud for at gribe ind over for de små indkomster. Det er jo helt himmelråbende! Med stor præcision vil regeringen nu ramme dem, der ingen fordel har haft af de senere års skatteændringer, dem, der ikke har fået noget som helst ud af det såkaldte opsving. Nu skal de endnu en gang betale for de andres forbrugsfest. Man retter smed for bager.

Regeringen har selv dokumenteret i vægtige statistiske materialer, at det ikke er de arbejdsløse, det er ikke bistandsmodtagerne, og det er ikke folk med små indkomster, der har haft en forbrugsfest, tværtimod. Derfor skal disse grupper ikke rammes af indgrebet. Skal der suges penge op, skal det være fra dem, der har oplevet de store formuegevinster og de højere indkomster, og som så oven i købet belønnes med skattelettelse efter skattelettelse fra regeringens side.

Vi vil på den baggrund meget gerne forhandle med regeringen om et indgreb, der rammer i toppen af samfundet og bidrager til at stoppe det stigende forbrug, der stammer fra belønning af de samfundsskabte værdistigninger af jord og fast ejendom.